ATILIM

Yıl 10, sayı 10 (118)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı — Ekim 1983

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Savaş tehlikesine ve faşizme karşı, barış ve ulusal demokrasi için birleş!

Faşizme karşı

Cunta, askersel diktatorayı faşizme dönüştürdü. Bugün bütün çabalarını bir doğrultuya yöneltmiştir. Faşizmi kurumlaştırmak. Onu "yasallaştırmak". Üstüne böylesi bir çul atmaktır. Tüm demokratik hakları kaldıran kendi "anayasa"sını dayattı.Kendi partilerini kuruyor. Sivil, asker en gerici çevrelerin adamlarından faşist bir "meclis" oluşturmak istiyor. Genel "seçimleri" bu yolla hazırlıyor. Faşist diktatoranın üstüne atılmak istenen "demokrasi" dedikleri çul da budur.

Gerici egemen çevreler, büyük işbirlikçi burjuvazi, büyük toprak ağaları, militarist kesim böylesi bir diktatoraya nasıl bir ortamda gidiyor? Dışarda kimden destek alıyor? Amerikan emperyalizminin aşırı gerici, yayılmacı, militarist çevreleri, hükümeti, dizginleri kullananlar nükleer savaşa doğru hızla gidiyorlar. Faşist cunta yönetimi Amerika'nın, NATO'nun uydusu durumuna gelmiştir. NATO'nun Avrupa'daki başkomutanı şimdi, Lübnan'a saldıran, bağımsız bir ülkeyi baştanbaşa top ateşi, bomba yağmuruna tutan Amerikan deniz, kara, hava kuvvetlerine komuta ediyor. Amerikan salgıncıları Vietnam'da yaptıkları barbarlığı, bugün Lübnan'da İsrail siyonist canavarlarıyla birlikte uyguluyorlar. Bu savaş ocağı, onun ateşleri ülkemizin kapılarına dayanmıştır. Amerika, NATO Türkiye'deki savaş üslerini bu savaşta kullanmak istiyorlar. Basında, bu yolda haberler çıktı. Dışişleri Bakanı birbirini tutmayan yanıtlar veriyor.

Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler böylesi bir tehlikeyi önlemek için sürekli bir çaba, bir savaşım veriyor. Yuri Andropov yoldaş, Sovyet devleti, Sovyet halkları adına, tüm dünya halklarına, kamuoyuna yeni bir çağrı, bir açıklama yaptı. Amerikan yönetiminin yeni provokasyonlarını sergiledi. En büyük tehlikeyi bir kez daha halkların gözleri önüne serdi.

Faşist cunta, Türkiye halkını böylesi korkunç bir tehlikeye karşı savaşın dışına itiyor. Faşizme gitmekle böylesi bir yok olma savaşına araç oluyor, ortak oluyor.

Faşizme karşı savaş barış için savaşla içiçe gidiyor. Bu savaş tüm halkımızın, ölüm, kalım savaşıdır!

Çağrı

ÜÇ PARTİYE DE VUR!

Yurttaş,

6 Kasım seçimleri Evren cuntasının halka yönelik yeni bir saldırısıdır. Cuntanın amacı faşist diktatörlüğe sivil bir kılıf geçirmektir. Generaller daha şimdiden, seçimlerden sonra, kuklaları MDP'nin "seçimleri kazandığını" ilân etmeye hazırlanıyorlar.

Seçimlere katılan üç partinin arasında hiçbir önemli fark yoktur. Bu partiler Amerikan emperyalizmine, faşist cuntaya ve işbirlikçi holdinglere, büyük toprak sahiplerine en iyi hizmeti sunmak için yarışıyorlar. Boş vaadlerle seçmenleri kandırmaya çalışıyorlar. Eğer 6 Kasım seçimleri demokratik koşullarda yapılsaydı, bu partiler tek bir oy bile alamazlardı. Halkımız kukla Sunalp'ı da, İMF uşağı Özal'ı da, sahte solcu Calp'ı da, tüm bu halk düşmanlarını yeterince tanıyor. Evren cuntası bu nedenle halkın oylarına süngü zoruyla el koymak istiyor. Kendi yaptığı antidemokratik anayasayı bile kabaca çiğniyor.

6 Kasım seçimleri gerçek bir seçim değil, halka karşı utanmazca bir oyundur. Halkımız en küçük bir demokratik nitelik taşımayan bu seçimlerin ilan edilecek sonuçlarını geçerli saymayacak, tanımayacaktır.

Eğer cuntanın seçim oyunu bozulmazsa, üzerimizdeki baskı ve sömürü daha da artarak sürecektir. Cuntanın oyununu bozabiliriz. Eğer generallerin yapacağı zorbalıkları göze alırsak, onlara hak ettikleri yanıtı vermek hiç de olanaksız değildir.

AP'li, CHP'li, MSP'li yurttaş, partisiz yurttaş!

Meydanı cuntaya ve partilerine bırakma! Bugünden komünistlerle, öteki sol güçlerle birlik ol, faşist diktatörlüğe karşı çık! İş, ekmek, barış, demokrasi istemini her yerde ve her olanağı kullanarak yükselt! Hakların için diren!

6 Kasım seçimlerinde geçersiz oy kullan! Oyunu çaldırma, kendin iptal et! İptal edilen her oy faşist dikta-

▶ Arkası 7. sayfada

Provokasyon ve terör politikası

● Işık YENİCE

Her geçen gün Güney Kore uçağı provakosyonunu kimin, neden yaptığını tartışılmaz bir biçimde ortaya koyuyor. Gerçekler, aklı başında herkes için "suçlu Amerika yönetimidir" diye bağırıyor...

Hem suçlu, hem güçlü ABD yönetimi SSCB'nin ve dünyada aklı başında herkesin sorduğu şu soruları hâlâ yanıtlamamıştır:

- Güney Kore uçağı mürettebatına, uçağın SSCB hava sahasına dalması ve Sovyetlerin çok önemli askersel üsleri üzerinde uçması (veya uçağın bilgisayarına daha uçuştan önce casusluk seyir programının yerleştirilmesi) emrini kim ve niçin vermiştir?

- Eğer söz konusu olan, sürekli izlenen, alışılmış bir sivil uçak idiyse, ABD tarafı neden uçağın SSCB hava sahasını 500 km derinlemesine, iki saat süreyle çiğnemesine son verilmesi ve uluslararası hatta dönmesi için hiç bir önlem almadı?

- Neden ABD yönetimi, Sovyetlerle bağ kurmaya ve G. Kore uçağının uçuşu konusunda gereken bilgiyi vermeye çalışmadı?

- G. Kore uçağının SSCB sahasına girdiği bilinirken, dış görünüşü bu uçağa benzeyen Amerikan RC- 135 casusluk uçağını aynı yükseklikte ve aynı zamanda Sovyet sınırının geçildiği nokta yakınlarına kim ve niçin göndermiştir?

- ABD yönetimi, elinde bulunan, Sovyet pilotlarının da konuşmalarının yer aldığı bantlarda sözü edilen, RC-135 uçağını neden gizlemeye çalışıyor?

- Neden G. Kore uçağının kaybolması konusundaki ilk açıklamayı uçağın uçuşunu sağlayan sevk servisi değil de, CİA yaptı?

Reagan'ın sözleriyle "sorun tamamiyle açıktır". Bu provokasyon, Beyaz Sarayın direktifiyle, CİA'nın yazdığı ve uyguladığı senaryoya göre gerçekleştirilmiştir. Amaç SSCB'nin en önemli stratejik bölgelerinden birinin üstünde sözde "yolunu şaşırmış" sivil uçaklar aracılığıyla casusluk uçuşlarını gerçekleştirme olanak-

▶ Arkası 7. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Liseli gençlik açısından yeni atılım dönemi

● T. KÖKLÜ – İSTANBUL

Yeni bir atılım dönemi liseli gençlik çalışmalarında ne anlama geliyor? Bu alanda çalışan komünistlere ne gibi görevler yüklüyor? Bu soruları yanıtlamadan önce son bir kaç yıldır bu alanda yapılan çalışmaya bakmak sanırım yararlı olacak (Ben kendi birimimi ele alacağım).

12 Eylül öncesinde güçlü sayılacak bir örgüt yapımız vardı. İlişkide olduğumuz okullar bölgedeki potansiyele göre azımsanmayacak düzeyde idi. Çalışmayı yürüten, aldığı görevleri bilinçle yerine getiren kadrolarımız vardı. Önde gelen militanlar arasında politik çalışma ağır basıyordu. Bu çalışma bir süre sonra bir bölge parti komitesi çalışmasına döndü. Bu 12 Eylül devirmesiyle belli bir dönem kesintiye uğradı. Ama sonra tekrar toplanıldı ve 12 Eylül koşullarında da Parti komitemiz çalıştı. Devirme öncesi ilişkilere göre bir gerileme vardı. Ancak bunlar doğal sonuçlardı. Yine de kadrolarımızın büyük çoğunluğu çalışma yürütüyordu. Bu sırada bir yoldaşımız bizi bırakıp gitti. Onun çekip gitmesi bizi bir süre etkiledi. Bir ölçüde moralimizi de sarstı. Ama asla yıldırmadı, çöküntüye uğratamadı. O zamanlar bir düş görür gibi oldum. Gözümün önüne geldi. Bir tükürükle onu yere serdim ve bir kenara attım. Ancak gömmedim, karşıma alacağım günleri sabırsızlıkla bekledim.

Daha sonra yoğun saldırılar geldi. Biz kayıp vermedik. Ama daralan çalışmalar, azalan görüşmelerle işleri sürdürdük. Çalışmalar haftada ya da onbeş günde bir yapılan, çokça yarım saati geçmeyen görüşmeler durumuna da düştü, ama sürdü. Bu arada kendilerine kalıcı gözüyle baktığımız kimi sempatizan kadrolar çekildi. Yeni insanlara görev vermek zorunda kaldık. Bunlar çok yeni ve deneyimsizdiler. Eğitilmeleri önümüzdeki en önemli sorundu. Güvenlik nedeniyle çalışmalarımız da kısıtlıydı. Bu işi de görüşmelerimizde yapmak zorundaydık. Basın, radyo, TV sürekli yeni tutuklamaları bildiriyordu. Bir ara şaşırdım. Ama kendimi toparlamam uzun sürmedi. Partinin yok olmayacağını biliyordum. Parti kendisini toparlayacaktı. Partiye güvenim sonsuzdu. Birlikte çalıştığım yoldaşa bu zor günleri atlatmada yardımcı oldum. Yoldaşımız da partiye bağlılığını gösterdi.

81 Plenumu saldırılar üzerinde durdu. İletilen plenum raporu genişçe dağıtılıp okutuldu. Bu bir yeni başlangıçtı. Ama çok iyi bir başlangıç... Düşüncelerim, duygularım, inançlarım beni yanıltmamıştı. Saldırının şoku geçmiş, koşullara uygun çalışma biçimlerine geçmiştik. İlk olarak ideolojik çalışmaları ele aldık. Yeni kadrolara yönelik ideolojik-politik, eğitim-özeğitim çalışması başlattık. Bu kimi zaman aksasa da genel olarak yürüdü. Daha sonraki 82 ve 83 Plenumları da hatalarımızı ve yolumuzu daha iyigörmemizi sağladı.

Liselerde varlığımız devam ediyordu. Buralarda legal olanaklardan yararlanma olanaklarını değerlendirdik. Böylece yeni ilişkiler yarattık. Bu çalışmalar 12 Eylül öncesi deneyimi olanlara da yeni deneyimler kazandırdı. Artık yüzlerce liseli gençle ilişki sağlamanın yollarını bulmuştuk. Bir daha sökülemeyecek sağlam temeller attık. Ne ki binayı kurmak görevi hâlâ önümüzdeydi, şu anda da önümüzde...

Bundan yaklaşık bir yıl önce,o küçücük biçimiyle,amabüyük niteliğiyle İLERİ'yi tanıdık. İLERİ tüm antiemperyalist, antifaşist gençliğin yayın organı olacaktı. Onun doğuşu bizim büyümemizi hızlandırdı. İletmemiz gereken herkese ilettik, okuttuk. Bunu izleyen dönemde çeşitli parti yayınları elimize geçti. Bunlar bizim en önemli ideolojik,politik silahlarımızdı. Büyük bir dikkatle bunları okuyup, yaydık. Dağıtımla ilgili sistemli bir ağ kurduk. İletişim anayasa referandumu sırasında arttı. Yeni anayasayı halka tanıtmak, gerçek demokratik anayasanın ne olduğunu göstermek için çalıştık. Referandum çalışmalarında kayıp verdik ama sorunu genişlemeden çözdük. Sonra bu çalışmalarımızı değerlendirdik, yapılan yanlışları saptadık. Sonuç olarak koşullara uygun, yaratıcı çalışmaların içindeydik.

Geçen yaz okul döneminde yapılan çalışmalar meyvelerini vermeye başladı. Yeni insanlar yeni görevlerin üstesinden gelmeyi artık başarmaya başlamışlardı. Okul süresince yeni ilişki sağlanan 5-6 okulla ilişkiler tatil döneminde de aralıksız sürdürüldü. Gerçekleştirilen eylemlerle yeni kazanılan insanlar arasında kaynaşma sağlandı, dayanışma güçlendirildi. Tatil süresince aralıksız süren eylemler içinde 15-16 Haziran eylemlerinin ayrı önemi vardı. Kimi aksaklıklarına karşın başarıyla gerçekleştirilen bu eylemlerin arkadaşlar üzerindeki moral etkisi güçlüydü. Bu çalışmalar sırasında parti saflarına yeni bir yoldaşımızı kattık.

Sonuç olarak şunları söyleyebilirim: Bugün belli bir düzeye erişen çalışmalarımızı kesinlikle yeterli görmüyoruz. Çalışmalarımızda varolan potansiyeli daha iyi değerlendirmemiz gerekiyor. Çok daha ileri bir düzeye erişebilir, sorunları daha çabuk çözebiliriz. İşte bu noktada, yeni atılım döneminde, Nisan Plenumu'nda saptanan eylem programıyla harekete geçmeliyiz. Liseli gençlik çalışmalarında bu nasıl olmalı? Yeni atılım dönemine nasıl katkı sağlayabiliriz? H. Kutlu Yoldaş'ın TKP MK Politik Bürosunun genişletilmiş toplantısında yaptığı konuşmada belirttikleri bizim atılım dönemine katkılarımız için de hareket noktası olmalı. Yığınlar içinde adım adım örgütlenmek, bizim için liselerde adım adım örgütlenmek anlamını taşıyor. Bunun görüldüğü kadar kolay bir iş olmadığı açıktır. Herşeyden önce birçok insana parti politikası kavratılmalı, bunlar içinden yeni partililer kazanılmalıdır. İlk adımda ideolojik-politik eğitim çalışmalarıyla insanların olgunluk düzeylerini artırma çalışmaları hızlandırılmalıdır.

Şu durumda, liseli gençlik çalışmalarında uzun vadeli erekleri içeren, bu ereklere ulaşmanın yollarını gösteren bir program sorunu ele alınmalı, yeni okul dönemine programlı girilmelidir. Bu program, örülecek ulusal direnişe liseli gençliği de katmanın yollarını göstermeli, emekçi çocuklarını savaşıma çekebilecek düzeyde olmalıdır. Liselerdeki etkinlik alanlarının kullanılıp geliştirilmesini sağlamalıdır.Genişleme çalışması da en geniş yığınları kucaklama bakımınıdan önemlidir. Bu nedenle varolan ilişkiler en az 12 Eylül öncesi düzeye erişmeli, ama bununla yetinilmemelidir.

Partimizin "Barış ve Ulusal Demokrasi için Eylem Programı" bizim için bir eylem kılavuzudur Bugün liselerdeki binlerce genç Milli Güvenlik kitapları ile eğitilmekte, bunlara savaşın zorunlu olduğu NATO ve ABD emperyalizminin politikasıyla anlatılmakta, militarizm propagandası yapılmaktadır. Tüm bu noktalar gözönüne alındığında,yeni dönemde koşullara uygun bir barış savaşımı kampanyası başlatılabilir. Bu kampanya çevresinde diğer görüşlere bağlı insanlarla liselerde eylem birliği sağlanabilir. Sağlanacak bu birliktelik akademik demokratik, kültürel çalışmaların yürütülmesiyle daha da güçlendirilebilir. Bugün bu çalışmaların olanakları vardır. Liseler kalemiz olmalıdır!

LİSELİ KOMÜNİSTLER! 64. SAVAŞ YILINDA PARTİYİ DAHA DA GÜÇLENDİRMEK İÇİN YENİ ATILIM DÖNEMİNDE ÇABALARIMIZI DAHA DA ARTIRALIM!

BU YAPIYA BİR TUĞLA DA BİZDEN!

ŞİLİ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN YÖNETİCİLERİNDEN HUGO FAZİO İLE BİR YOLDAŞIN RÖPORTAJI

Şili 10 yıldır direniyor

"Şili, son 10 yılın en önemli uluslararası dayanışma merkezlerinden biri haline gelmiştir. Bunun derin bir nedeni vardır: Faşizmin tüm insanlıkça yargılanması. Tarih, Alman, İtalyan faşizmini ve daha nicelerini gördü. Halklar faşizmden kurtuluş yolunun birlik ve dayanışmadan geçtiğini kendi deneyimleriyle kavrıyorlar".

Bu sözleri söyleyen adam, kalın çerçeveli gözlüğünün ardından size baktığında sanki aklınızdan geçen herşeyi kolaylıkla anladığını hissediyorsunuz. Alnında oluşan derin çizgiler kimbilir ne kadar zengin deneylerin kazanıldığı yıllar sürecinde oluşmuştur. Bir yandan da bu çizgilerin böylesine çoğalması, böylesine derinleşmesinde, son 10 yılın, Şili'nin üstüne çöken faşizm belasının izlerini hissetmek hiç de zor değil.Ben Türkiye'li genç bir komünist olarak,onun karşısında otururken Şili Komünist Partisi Merkez Komitesi Politik Komisyonu üyesi ile söyleşi yapmanın heyecanını gizlemekte güçlük çekiyorum. O ise tavırları ve konuşmasıyla bir yandan bana cesaret aşılarken, diğer yandan Şili'deki ekonomik,politik durum ve savaşım üzerine geniş bilgiler veriyor.

Şili Komünist Partisi MK Politkomisyonu üyesi Hugo Fazio açıklamalarına şöyle başlıyor: "Şili'de, faşizmin 10 yılının bugünlere getirdiği sonuç erk krizidir. Faşizm, uluslararası sermayenin geniş desteği ve baskıcı-terörcü yöntemlerle kendini sağlama almak istemiştir. Ancak bu politika başarıya ulaşamamıştır. Bugünün Şili'si ağır ekonomik, politik ve sosyal bunalımlar içindedir".

Şili'nin dünya kapitalizminin bunalımından payına düşeni ezici biçimde aldığını belirten H. Fazio geçen yıl sanayi üretimi Latin Amerika ülkelerinde ortalama % 1 düşer-

▶ Arkası 7. sayfada

YAŞAYAN SOSYALİZM

Çocuk dostu bir ülke

Demokratik Alman Cumhuriyetinde 0-3 yaş arası 358 bin çocuk, 6800 kreşte bakım görüyor ve yetiştiriliyor. Nüfusu 18 milyon civarında olan bu ülkede, sosyalist devlet, çalışan insanların çocuk isteğinin gerçekleşebilmesi için temel koşulu yerine getirmiş. Yaygın bir kreş ve çocuk yuvaları sistemi kurmuş. 1950 yılında, yani Demokratik Alman Cumhuriyeti kurulduktan bir yıl sonra yalnızca 293 kreş varmış ve 9 bin çocuk kreşe gidebiliyormus. Sosyalist devletin emekçi halkın mutluluğunu sağlamaya yönelik iç politikasıyla ve emekçi halkın çalışmasıyla bugünkü düzeye erişilmiş. 70'li yıllardaki konut programıyla bir yandan yüzbinlerce aileye yeni konutlar yapmış, aynı zamanda her yıl 10 bin çocuk için kreş yapılmış.

Sosyalist devlet kreşdeki çocukların bakımı ve eğitimi için yaptığı harcamaları her yıl düzenli olarak arttırmış. 1982 yılında yapılan harcamanın tutarı 3 milyar 600 milyon Mark(yaklaşık 326 milyar lira).

Demokratik Alman Cumhuriyeti 1949 yılında kurulduğunda çocuk bakımı ve eğitimi için yetiştirilmiş bir tek personel yokmuş. Bugün çocuk kreşlerindeki personelin 3'te 2'si kreş eğiticisi, pedagog.

3 yaşından 6 yaşına kadar her çocuk ise yuvaya gitme olanağına sahip. 1955 yılında ise yalnızca her üç çocuktan biri yuvaya gidebiliyormuş. 1983 yılı Ağustos ayında yuvalarda bakılan çocukların sayısı 957 bine yükselmiş. Yani her yıl aşağı yukarı 20 bin çocuk, sayıları 12 bin 500 olan yuvalara alınıyor. 1971- 1983 yılları arasında 288 bin yeni yer açılmış. Elbette yalnızca yuva açmakla iş bitmiyor. Yuvalarda da, kreşler gibi, eğitim görmüş bakıcılar, öğretmenler ve öteki personel var. Yuvalarda, çocukların spor yapabilmesi için her türlü olanak sağlanmış, spor aletleri, araç ve gereçler, spor öğretmenleri. Ve hiç şüphesiz yuvaya gidenler herşeyden önce çocuk. Böyle olduğu için de onların en çok sevdikleri "varlık"lar, oyuncaklar var. Bu oyuncaklar özel olarak hazırlanıyor ve seçiliyor, yüksek eğitici değerleri olmalarına dikkat ediliyor. Ayrıca daha bir dizi uğraş için materyel de bulunuyor yuvalarda. Sosyalist devlet yalnızca 1982 yılında (çocuk yuvalarının modernleştirilmesi ve yeni yapıt için harcanan paralar dışında) 1 milyar 100 milyon Markı yuvalara ayırmış(yaklaşık 100 milyar lira).

İşte Demokratik Alman Cumhuriyeti böylesine çocuk dostu bir ülke. İşte reel sosyalizm bu. Bir de kapitalist Türkiye'ye, kapitalist devlete baksak, herşey tam bunun tersi çıkıyor. Çocuk düşmanı bir devlet görüyoruz karşımızda.

AÇIKLAMA

TUDEH'le dayanışmaya

İran resmi makamları, önümüzdeki günlerde, Tahran'da, kardeş İran TUDEH Partisi yönetici ve üyelerini yargılamaya hazırlanıyor. Bu arada tüm ülke çapında yürütülen geniş çaplı tutuklama operasyonu, insanlık dışı işkence ve uygulamalar olanca şiddetiyle sürüyor. Şubat, Nisan ve Temmuz aylarındaki yığınsal tutuklamalarda ele geçirilen TUDEH üyelerinin bir bölümü sorgusuz sualsiz kurşuna dizildi. Bir bölümü, işkencelerde can verdi. Kimileri, sorgularından sonra öldürüldü. Şu anda binlerce TUDEH üyesi, Şah dönemindekileri aratmayacak düzeyde moral ve fiziksel işkence altındadır. Binlerce insan, her an öldürülme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

İran resmi makamları, İran TUDEH Partisi'ne yönelik olarak, temelsiz, açık provokasyon niteliği taşıyan, Amerikan emperyalizminin ekmeğine yağ süren suçlamalarda bulunuyor. TUDEH, 1941'de kurulduğu günden bu yana İran halkının ulusal çıkarlarının en ateşli savunucusudur. İran'da Şah rejiminin alaşağı edilmesi için savaşımda, antimonarşist, anti-emperyalist devrimin en ön sıralarında yer almıştır. Devrim kazanımlarını ardıcıl savunmuş, bunlara sosyal içerik kazandırmaya çalışmış, emperyalizmin, en başta da Amerikan emperyalizminin saldırı ve provokasyonlarını boşa çıkartmak için tüm gücünü seferber etmiştir. İran resmi makamları TUDEH'in sayısız ülkenin resmi devlet politikası olan komşu Sovyetler Birliği ile iyi komşuluk ilişkilerini, karşılıklı yarara dayalı çok yönlü işbirliğinin geliştirilmesini savunmasını "Sovyet casusluğu" olarak nitelendirmeye kalkışıyor. Tıpkı Şah rejimi gibi, bu antikomünist, serüvenci karalamaya sarılıyor.

TKP, kardeş İran TUDEH Partisi'ne, yönetici ve üyelerine yönelik bu kanlı, insanlık dışı ve İran halkının çıkarlarıyla ters uygulama ve yöntemleri şiddetle protesto eder. İran'daki koğuşturmalar, baskılar, işkenceler ve idamlar derhal durdurulmalıdır. TKP, çetin koşullar altında savaşımı sürdüren ve devrim kazanımlarını korumak için en geniş güçlerin halk cephesini oluşturmaya çalışan İran komünistleriyle dayanışma içindedir. TKP, ülkemizdeki tüm ilerici, demokrat, yurtsever barış yanlısı güçleri, İran TUDEH Partisi ile dayanışmaya, İran'daki insanlık dışı uygulamaları sergilemeye, Türkiye'deki faşist cuntanın bunlara ortak olmasının önüne geçmeye çağırıyor.

12. 9. 1983 TKP MK

LENİN KÖŞESİ

Yığın içinde parti çalışması

Sonul amacımıza ulaşmak için olduğu gibi, faşist cuntanın sivil bir kılıfa bürünmesine karşı savaşım da yığınlar içindeki parti çalışmasının iyileştirilmesini dayatıyor. Lenin, yığınlar içindeki parti çalışmasının, hareketin her döneminde ve her aşamasında can alıcı bir işlev taşıdığını söylemiştir. O, yığınlar içinde parti çalışmasını reddeden, eylemleriyle yığınları "sarsacakları"nı ilan eden "sol" serüvencilere karşı çıkarken, şöyle diyordu:

"Görevimiz, faaliyetlerimizi işçi yaşamının güncel, pratik sorunlarıyla içiçe geçirmek, işçilere bu sorunları kavramada yardımcı olmak, işçilerin dikkatini en önemli keyfiliklere karşı yöneltmek, işverenlere karşı istemlerini daha kesinlikle formüle etmelerine yardım etmek ve pratikte, işçiler arasında dayanışma bilincini , proletaryanın uluslararası ordusunun bir parçasını oluşturan birleşik bir işçi sınıfı olan tüm Rusya işçilerinin çıkarlarının ve davalarının ortak olduğu bilincini geliştirmektir" (V.İ.Lenin, Toplu Yapıtlar, İng., c.2, s.329).

Yığınlar içinde parti çalışmasını reddeden ya da bunu tümüyle sendikal savaşıma eşitleyen "ekonomist"lere karşı Lenin, güncel istemler uğruna savaşımın mutlaka genel politik savaşla bağlanması gerektiğini belirtiyor, yığınlara politik bilincin dışardan verildiğini, bunu sağlamak için de komünistlerin "nüfusun tüm sınıfları arasına gitmeleri, ordularını her yana doğru yaymaları gerektiğini" (agy., c.5, s.422) vurguluyordu.

Gericilik yıllarında Lenin, günlük yığın çalışmasını küçümseyen, bundan yılan küçükburjuva öğelere kesinlikle karşı çıkıyor, görevin, "halk arasında devrimci geleneklerin güçlendirilmesi, yığınlar için en küçük önemi olan bir iyileştirmenin bile yalnız ve yalnızca devrimci savaşım sonucu sağlanabileceğinin kavratılması ve sistematik olarak liberallerin 'anayasal' hizmetkarlığının, ihanetinin... sergilenmesi" (agy., c.13, s.39) olduğunu açıklıyordu. Umutsuzluğa kapılanlara Lenin, bu çalışmalar sonucunda, "proletaryanın güçlenmeye devam edeceğini ve sınıf bilinci olan devrimci bir Sosyal Demokrat güce dönüşeceğini" (agy,. c.15, s.62) haykırıyordu.

Bolşevikler, Lenin'in çizdiği yolda, yığınlar içinde parti çalışmasını örgütlediler. O günden bu yana, tüm ülkelerin devrimci pratiği, Lenin'i doğruluyor: "Devrimler, on milyonların sınıf bilincinin, iradesinin, tutkusunun ve hayal gücünün ürünüdür..." (agy., c.31, s.95).

Barışa ancak uğrunda savaşarak kavuşabiliriz

"Avrupa'da yaşayan tüm halklar B.Avrupa'ya yeni nükleer roketler yerleştirilmesine karşı çıkıyorlar. Nükleer silahların dondurulmasını ve azaltılmasını istiyorlar. Sovyetler Birliği'nin yapıcı barış önerileri barış yanlısı tüm güçlerin çıkarlarıyla tam bir uyum içindedir. Sovyetler Birliği Devlet Başkanı Y.Andropov'un, nükleer roketlerin eşitlik ve eşit güvenlik temelinde en alt düzeye indirilmesi durumunda, ülkesinin sökeceği SS-20 roketlerini imha etmeye hazır olduğunu açıklaması, Soyetler Birliği'nin barışın korunması için ne denli sorumlu davrandığını bir kere daha gözler önüne serdi.

"Yeni Amerikan roketleri, özellikle F.Almanya'da yaşayanları nükleer bir savaşın ilk dakikalarında yok olma tehlikesiyle karşı karşıya getirecektir. Bu roketleri yerleştirmek isteyenlerle, yabancı düşmanlığını körükleyenler, "Türkler dışarı" kampanyalarını örgütleyenler, işsizliği tırmandıranlar aynı güçlerdir. Türkiye'deki faşist cuntaya destek verenlerle, NATO roket kararına onay verenler aynı çevrelerdir. Roket yerleştirme planları da, Türkiye'ye Amerikan Çevik Kuvveti yerleştirme planları da aynı yerde, Pentagon'da yapılmıştır. Pentagon, Batı Avrupa'dan sonra Türkiye'ye de Perşing roketlerini yerleştirmek istiyor.

"Perşing ve Kruiz'lere karşı yükseltilecek her ses, aynı zamanda Türkiye'deki faşist cuntaya indirilmiş bir darbe olacaktır. Kemal Altun adlı yurtseverin gencecik yaşta ölüme gitmesine neden olanlara verilecek en iyi yanıt, onların nükleer savaş planlarını boşa çıkarmak için birleşmektir.

"TKP B.Avrupa'da yaşayan tüm yurttaşlarımızı barış eylemlerine aktif katılmaya çağırıyor. Barışı ancak uğrunda savaşarak koruyabiliriz. Barış eylemlerini Türkiyeli sol güçlerin eylem birliğini yeni bir düzeye çıkarmada basamak yapalım. Ev ev, kapı kapı dolaşıp, hangi görüşten olursa olsun, tüm Türkiyellleri yaşama hakkını savunmaya çağıralım. Sovyetler Birliği'nin nükleer silahların dondurulması ve eşitlik, eşit güvenlik temelinde azaltılması yolundaki somut girişimlerini destekleyelim. Son günlerde yükselen barış eylemlerinin etkisini azaltmak için Pentagon'un antisovyetik provokasyonlara giriştiğini görüyoruz. Bu nedenle, bu eylemlerde en geniş birliği sağlamak, provokasyonlara karşı uyanık olmak önemlidir."

(TKP MK'nin Batı Avrupa'da yaşayan Türkiyeli işçilere, öğrencilere, aydınlara yaptığı 1.9.1983 tarihli çağrıdan).

Ortak düşmana karşı

Sıcak bir sonbahara girdi Batı Avrupa ülkeleri. Hemen bütün Batı Avrupa ülkelerinde savaşa karşı yığınsal protestolar yükseliyor. Avrupa'ya yerleştirilmek istenen Amerikan roketlerine karşı yükselen bu yığınsal gösterilerde geçmişe göre daha fazla sayıda Türkçe ve Kürtçe pankart görülmeye başladı. Batı Avrupa'da yaşayan onbinlerce Türkiyeli yalnızca savaşa karşı çıkmakla kalmıyor, ülkemizdeki faşist cuntaya ve bir kez daha ona destek veren savaş kışkırtıcısı Amerikan emperyalizmine de savaş açıyorlar. B.Avrupa'da yaşayan Türkiyeliler için barış savaşımı işte böyle pekişerek anlam kazanıyor. Onlar yabancı düşmanlığının da, faşist cuntanın da, Amerikan roketlerinin de aynı düşmanın görüntüleri olduğunu her gün biraz daha iyi görüyorlar.

Geçen üç yılda Batı Avrupa'da TKP de güçlendi. TKP'nin örgütlü olduğu ülkelerin sayısı hızla arttı. Eski örgütler belirgin bir canlılık kazandılar. MK'nin tartışmaya açtığı Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri tüm parti örgütlerinde canlı bir biçimde tartışıldı. Bu tartışma partimizin Batı Avrupa örgütlerinde yoğun ideolojik çalışma sağladı.

Batı Avrupa'da yaşayan Türkiyeliler arasında güçlenen yalnızca TKP değildir. Aynı zamanda Türkiyelilerin örgütlü oldukları demokratik yığın örgütleri de güçleniyor. Politik göçmen hareketinin ve örgütlerinin, Türkiye Postası gibi ilerici yayın organlarının getirdiği canlılıktan da söz etmek gerek. B.Avrupa ülkelerinin işçi sınıfı partileriyle dayanışma içinde güçlenen, barış hareketinin, yabancı düşmanlığına karşı savaşın ve faşist cuntaya karşı yükselen eylem birliğinin son görüntüleri, cunta ve F.Alman gericiliği eliyle ölüme itilen politik sığınmacı Kemal Altun'u anma toplantılarından sonra, 10 Eylül'de tüm B.Avrupa ülkelerinde düzenlenen yığınsal mitingler oldu. Bu mitinglerin en yığınsalı Köln'de yapıldı. 15 bin Türkiyeli katıldı Köln mitingine. F.Almanya'da yaşayan Türkiyeli işçilerin yığınsal örgütü FİDEF mitingde güçlü bir şekilde yer aldı. Miting, birbirlerinden kimi konularda farklı görüşler taşıyan, politik eğilimleri farklı çok sayıda örgütü biraraya getirdi. Böylesi toplantılar, eylem birliğinin zorunluluğunu ve gücünü gösteriyor. Ülkemizin demokratik güçleri de Batı Avrupa'da yükselen bu sesle güç kazandıklarını sürekli yineliyorlar. Bu gücün küçümsenmeyeceğinin bir diğer kanıtı da faşist cunta liderinin sürekli B. Avrupa'dan yükselen bu sesten yakınmasıdır.

Komünistler, Batı Avrupa'da yaşayan Türkiyelilerin, Türk ve Kürtlerin, ilerici güçlerin, politik göçmenlerin savaşımını destekliyor. Onları güç ve eylem birliği yolundaki çabalarını artırmaya çağırıyor.

TKP 63 YAŞINDA

"Partiye güvenimiz boşuna değildir"

(Bu yazı partimizin 63. kuruluş yıldönümü dolayısıyla ATILIM'a gelen çeşitli mektuplardan derlenmiştir).

"10 Eylül 1983... Partimiz, Türkiye Komünist Partisi 63 yaşında. Türkiye'nin en eski partisi. 60 yıllık burjuva egemenliği nice burjuva partilerine tanık oldu. Kurulan, dağılan, kapatılan... Yeni partileri, cuntanın parlamentarizm oyununun aksesuarlarını da görüyoruz. Ve haklı bir gururla diyoruz ki: Partimiz 63 yıldır savaşıyor".

"Bizler bugün savaşabiliyorsak eğer, 1920'den beri savaşıldığı içindir. Evet yoldaşlar, TKP yaşıyor, savaşıyor. Halkımızın savaşlarının en ön saflarında döğüşen komünistler, 63 yılın deneyi ile, usta bir sanatçı gibi yetenekli, yaşlı bir insan gibi soğukkanlı ve genç bir insan gibi güçlü ve atılgandırlar".

"Varsın ajanlar, provokatörler, dönekler partimizin ideolojisine, tarihine saldırsın. 63 yıldır... bir an dahi savaşımdan geri durmayan partimizi yıkamazlar. Bunu o dönekler bildiği gibi, faşist cunta da biliyor. Yarın herkes öğrenecek, TKP olmadan hiç bir sorunun çözümlenemeyeceğini.

"O'nun gücü Marksizm-Leninizm'den, proletarya enternasyonalizmine sarsılmaz bağlılığından, proleter sınıf karakterinden, sıralarında Deniz yoldaş gibi ser verip sır vermeyen yiğitleri çıkarmasından geliyor. Ne oportünist karalamalar, ne de provokatörlerin çıkışları, bu şanlı partinin tarihine, savaşımına gölge düşüremez".

"Partimizin ideolojik, politik ve örgütsel birliğine, ilkelerine karşı ihanetle sonuçlanan son iç saldırı ve kimi çatlak seslerin varlığı, doğru olduğunu bildiğimiz yoldan biz genç komünistleri bir milim bile saptıramaz. Partiye, Merkez Komitesi'ne olan sonsuz güveni zedeleyemez". "Partiye güvenimiz boşuna değildir. Uzun yıllar illegal koşullarda, hem de işçi sınıfının nesnel varlığının görece zayıf olduğu koşullarda, her türlü saldırıya göğüs gererek değişik savaşım biçimlerini hayata geçiren TKP'yi, 12 Eylül'de savaşım deneylerimizle daha iyi kavradık".

"12 Eylül ile birlikte gelen illegal koşullarda örgütümüzün edindiği deneylerle sınandık, bilendik. Bu kısacık sürede yaşlandık. Yeni savaşım biçimlerinin gerektirdiği direngenliği, sabrı artık taşıyoruz. Bizim deneylerimizle partimiz her yeni savaş yılında daha genç, daha enerjik".

"Üç yıldır destansı savaşlar, direnişler gösteren komünistler, alınan yaraları sardılar. 1983'teki yeni atılım hedeflerine ulaşmak için ardıcıl savaşıyorlar. 12 Eylül'den bu yana cuntanın baskısı, terörü altında örgüt yapıları korundu, geliştirildi". Bu süre içinde, "Parti içi yaşam canlandırıldı, denetim ardıcıl kılındı. Sorunların üstünden atlamak yerine çözüm yolları aranması yoluna gidildi. Eleştiri-özeleştiri mekanizması işler hale getirildi. Yoldaşlar arası ilişkiler geliştirildi ve partinin savaşım gücü artırıldı".

"Sokakları süsleyen parti afiş ve pullarını görenler anlata anlata bitiremiyorlar. O gün fabrikalardaki işçilerin gözlerinin içi gülüyordu. Bir işçi şöyle diyordu: 'Fabrikaya gelinceye kadar en az 10 tane gördüm, siz de gördünüz mü?' 'Görmeyen mi kaldı. Patron bile duymuş. Şöyle bir dönüp baksana, kimse sevinçten yerinde duramıyor".

"Politik öncünün saygınlığının arttığını, somut yaşamda görüyoruz. Bu, çalışmalarımıza güç katıyor".

"TKP'nin ülkemizde ve dünyadaki gelişmeler üzerine yaptığı açıklamaların ne denli doğru olduğunu, söyledikleri somutlandığında daha iyi görüyoruz. TKP'nin doğru yönlendirmesi üyelerine ve yığınlara güven veriyor". Şimdi "TKP'nin elinde ona halkımızın geleceğini kazandıracak Eylem Programı var".

"TKP MK'nin eylem programı

▶ Arkası 8. sayfada

Halkım, gömleğini kanıyla isyan bayrağı yapan insanın adını bana verdi. Artık ona yüreğimi gemlemeden yoldaşım diye haykırabiliyorum. Mutluyum. Ellerine düşersem "biz bunu öldürmedik miydi?" diyecekler.

Meşaleyi yakanları unutmadım, unutmayacağım. Karanlıklar böyle ışıyacak.

Orak-çekiç ikinci güneştir. Onu her yere taşıyacağım. Çiklet satmak için birbirlerine vuran çocukların evlerine, 80 yaşında omuzunda baltayla, sokak sokak dolaşan insanların evlerine, öğle paydosunda domates-yoğurt yiyen liman işçilerinin evlerine.

Bir insan için Lenin'in, Dimitrof'un, Suphi'nin, Nazım'ın, Beloyanis'in, Bilen'in ve adları söylenemeyen nice komünistin yoldaşı olmanın ne demek olduğunu anlamaktan daha büyük mutluluk varsa, o da zaferi ve hesap sorulduğunu görebilmektir.

Dünya komünist hareketinin, Türkiye Komünist Partisi'nin savaşeri olmakla övünüyorum. Partimizin üyelik niteliklerini yükseltmek için canla başla savaşacak, ona tek bir leke bile sürmeyeceğim. Yarın ancak böylelikle bizim olabilir. Unutmayacağım.

PARTİ VE BEN

Yaşamıma ne zaman girdi, tam olarak hatırlayamıyorum. Ama kuşkusuz önceleri 10 Eylül sıradan bir gündü ve henüz partinin ismini duymamıştım.

Köydeyken ve daha küçük bir çocukken, dedemin, kendisi gibi birkaç akranıyla birlikte "Bizim Radyo"yu dinlediğini hayal-meyal çıkarıyorum. O zamanlar ve daha çok yıllar, bu dinlenmesi yasak "Bizim Radyo"nun nasıl bir radyo olduğunu aniayamadım.

Ortaokul sıralarında, okuduğum romanlardan komünistlere karşı içten içe bir sempati beslediğimi hatırlıyorum. Partinin ismini ilk olarak bu dönemde duydum. Tanınmış bir yazar kitabında yurtdışından dönüşünde polis tarafından TKP'yle ilişki kurmakla suçlandığını yazıyordu. Hayret ettim... Demek bu komünistlerden, bu inanılmaz insanlardan bizim ülkemizde de vardı...

Yaşanılan süreç beni devrimci harekete kattı. 1 Mayıs 78'de liseli saflarında ilk olarak yığınlarla birlikte "TKP'ye özgürlük" diye bağırdım. Ama doğrusunu söylemek gerekirse, ben o zaman bu "Bilen"i, birşeyleri iyi bilen "yoldaş" anlamında anlamıştım.

Şimdi Bilen'i tanıyorum, partiyi tanıyorum. TKP'ye, dünya komünist hareketi'ne saygım yalnızca sempatik nedenlere dayanmıyor.

10 Eylül'e yaklaşılan şu günlerde düşünüyorum: Benim gibi daha yüzbinlerce insan, yüzbinlerce genç, yaşlı, çocuk, yüzbinlerce köylü, işçi ve emekçi partiyi tanımıyor. Birçokları belki ismini bile duymadı. Ama... duymaya aday...

Yığınlara haykırmak gerekiyor: Ülkemizde işçi sınıfının deneyimli yiğit bir partisi var. TKP... TKP yaşıyor. Onca baskıya, kovuşturmaya rağmen savaşıyor. En önde savaşıyor...

10 Eylül'de partimiz 63 yaşına girecek.

Her yıl bir önceki yıldan elbette ki farklı. Bizim için de bu böyle. Partimizin 63. kuruluş yılı, demokrasi mücadelesi için, barış için, faşist cuntanın yıkılışı için önemli bir basamak olsun.

Yoldaşlar, TKP'nin bayrağını yükseltelim!

L.Zarif- İstanbul

"İLERİ" bir yaşında

Halkımızın savaşkan genç evlatları yayın organları İLERİ'nin 13. sünü yayınladılar. Böylece İLERİ yeni bir savaş yılına girdi. Cuntanın faşist baskıları, terörü, koğuşturmaları işçi sınıfının ve halkın davasına sımsıkı bağlı gençlerin bu başarıya ulaşmasını engelleyemedi. Halkın onuru gençleri başarılarından ötürü partimiz Genel Sekreteri H. Kutlu, bir mesajla kutladı. H. Kutlu Yoldaş şunları vurguladı: "İLERİ'nin her sayısı emperyalizme, faşizme indirilmiş bir yumruktur. Memleketteki sınıf savaşımından umut kesenlere, yılgınlara, karamsarlara gerçeği gösteriyor. Biz İLERİ'nin her sayfasında gençliğin işçi sınıfına, Marksizm-Leninizme ve işçi sınıfımızın öncü partisi TKP'ye olan sarsılmaz inancını görüyoruz".

Öte yandan A. M. Sökücü de İGD Dış Bürosu adına bir mesaj yollayarak yiğit kardeşlerini kutladı ve "İLERİ ilerici yurtsever gençliğin elinde emperyalizme ve faşizme karşı savaşımda keskin bir silahtır. İLERİ hiç bir gücün işçi sınıfımızın yolundan yürüyen gençliğimizi sindirmeyi başaramayacağının en açık kanıtıdır" dedi.

T. Maden-İş sendikası Genel Başkanı Mehmet Karaca da İLERİ'yi bir yıldır aralıksız yayınlama başarısı gösteren gençleri yurtdışındaki sendikacı arkadaşları adına kutlama mesajında, ülkemizin geleceğini temsil eden gençlerimizin bilinçlenmesine, bu gazeteyle büyük katkıda bulunduklarını" belirtti.

ATILIM inanılmaz görevlerin üstesinden gelen gençlerimizle daha büyük başarılar yolunda omuz omuza yürümeyi sürdürecektir.

Antikomünizmi yıkmak!

●E. GÖRDÜ-ANKARA

1974-1980 yılları arası, sol fikirlerin ve eylemlerin serpilip geliştiği, daha önceki dönemlere oranla yığınsallaştığı bir dönemdir. Bu dönemde politikleşmenin ve çeşitli örgütlenmelerin hızla arttığını gördük, yaşadık. Yurdunu seven, devrime inancı olan, işçi, genç, köylü, birçok insan bu dönemde şu veya bu örgütlenmenin içinde yer aldı, savaştı. Ezici çoğunluğu bu yıllarda sosyalist fikirlerle tanışmışlardı. Birçoğunun hangi örgütlenmenin içinde yer alacağını, çevresi, arkadaşlık dostluk ve hemşerilik ilişkileri yönlendiriyordu. Kafalarında uyanan devrimci fikirler de, içinde bulundukları örgütlenmenin doğrultusunda şekilleniyordu.

Bu dönem birçok insanı sosyalist fikirlerle tanıştırması, onları savaşıma çekmesi yönünden olumluydu. Ama birçok insan da küçükburjuva radikal akımlarının veya başka sapmaların etkisi altında kalmıştı. Birçok küçükburjuva ideolojisine sahip akım tabanlarını bu ideoloji ile beslerken aynı zamanda anti-komünizmi de saflarına yaydılar. Ve birçok yerde, bu görüşlerle çeşitli tartışma ve çekişmelerimiz giderek bir kutuplaşmaya ve neredeyse düşmanlık ölçülerine ulaştı.

Burada, bu durumun nedenleri üzerinde durmayacağız. Bunlar kerelerce tartışıldı, biliniyor. Cunta koşullarında Türkiye'deki birçok örgütlenme darbe yedi, hatta işlerliğini tamamen kaybetti. İnsanlar ya tutuklandılar ya kaçtılar, ya da bir başlarına kaldılar. Hemen hemen her örgütlenmede olduğu gibi bazı unsurlar yıldı, devrime inancını kaybetti. Ama değişik siyasetlerden birçok insan da, örgütsüz kalmalarına rağmen ayaktalar ve bir arayış içindeler.

Geçmişte selamımızı bile almayan birçok kişi, bu dönemde bizlerle oturup tartışıyor, soruyor, ne düşündüğümüzü öğrenmek istiyor. Birçoğu içinde bulunduğu karamsarlıktan bizle konuştuktan sonra sıyrılıyor. Bize, partimize içten içe saygı duyuyorlar, hatta bunu açıkça belirtenler de var.

Türkiye topraklarının yetiştirdiği, ama çeşitli koşullar altında değişik, yanlış siyasetlere savrulmuş, ama bugün tek tek olmalarına rağmen ayakta kalan, devrime şu veya bu şekilde inancını yitirmeyenlere nasıl yaklaşmalıyız? Onları, o kararlı insanları işçi sınıfının savaşım yoluna nasıl çekmeliyiz? Antikomünist konumlar yaratmak isteyenlere karşı savaşmalarını nasıl sağlamalıyız?

Bugün çeşitli siyasetleri savunan kadroların, TKP'nin kadrolarıyla ilişkileri sıklaşmaktadır. Bu döneme ait birkaç örnek vermek istiyorum: Oldukça kötü bir ortamda, serüvenci hareket içersinde yer almış 20 yaşlarında bir gençle konuşuyordum. Kafası karışıktı, durup durup devrimci olduğunu ama hiç kitap okumadığını yineliyordu. Bildiklerinin hep anlatılanlar olduğunu ama bunun da doğru olmadığını anladığını söylüyordu. Çeşitli sorular sordum. Saatlerce anlattım. Maceracılığı, sapmaları, işçi sınıfının savaşım yolunu, Lenin'i ... Cân-ı gönülden dinledi. Aynı konuşmayı bir Kürt arkadaş da dinliyordu. Daha sonra bu Kürt arkadaş beni yalnızken yakaladı. Anlattıklarımı dinlediğini, kendisinin de aynı görüşleri paylaştığını söyledi. Çekinerek hangi görüşü desteklediğimi sordu, kendisinin "TİKP" görüşünü savunduğunu söyledi. Ben de komünistlere sempati duyduğumu söyledim. Müthiş şaşırdı. Daha sonraları ise sürekli konuştuk. Dinledikçe şaşırıyor, şaşırdıkça soruyor ve daha da yakınlaşıyordu. Sonunda bizi böyle tanımadığını ve sosyal-emperyalizm teorisini saçma bulduğunu belirtti. Ona aşılanan antikomünizm ve antisovyetizm büyük ölçüde yıkılmıştı. Şimdi gerçekten düşünmeye başlamıştı.

Bir başka örnek: Geçmişte aynı çevrede olmamıza rağmen selamlaşmadığımız, hatta sık sık sürtüştüğümüz sol radikal gruplardan birkaç arkadaş vardı. Sınıfsal temelleri ve devrimci inançları kuvvetli insanlardı. Cunta döneminde bu arkadaşlarla ilişkimiz gelişti. Örgütleri dağılmıştı, bir arayış içindeydiler. Bir zaman sonra sürekli evlerine gidip gelmeye başladım. Saatlerce tartışıyorduk. Sorular soruyorlardı. Radyodan dinlediklerimi ve çeşitli konu-

▶ Arkası 7. sayfada

Teslim olmayanlar

2 Eylül günü Diyarbakır Askeri Cezaevi, 35. Koğuşta kalan tutuklular ölüm orucuna başladı. Daha sonra yaygınlaşan ve tüm tutuklularca desteklenen eylem, mektuplarla Türkiye Barolar Birliği'ne, tüm gazetelere ve Başbakanlığa bildirildiği gibi, Celalettin Delibaş adlı tutuklu tarafından duruşmada da açıklandı. Cezaevindeki barbarlıkların sona erdirilmesi amacıyla gerçekleştirilen direnişe verilen yanıt daha da barbarca oldu. Direnişçilere saldırıldı, üçü öldürüldü, bir çoğu yaralandı.

Daha baştan beri Diyarbakır cezaevlerinde barbarca sürdürülen baskılar bir süreden beri büsbütün çığrından çıkarılmıştı. Önde gelen militan ve yönetici devrimciler 35. Koğuştaki özel "yıldırma hücreleri"ne toplanmış, "teslim olmadan buradan çıkamayacaksınız" denmişti. Halkın yüz akı, onuru tutukluların çürütülmesi ve savaşımdan koparılması amacına ulaşabilmek için faşist cellatlar zorbalığın en çağdışı yöntemlerini, en ince yıldırma taktiklerini bir arada kullandı.

Değişik örgütlerden devrimci, yurtsever tutuklular ise ihanet etmekten, savaşımın dışında kalmaktansa yaşamlarından vazgeçebileceklerini belirterek bu son direnişi başlattılar. Meselenin esir düşmek değil, teslim olmamak olduğunu dosta düşmana duyurdular. Komünistler Diyarbakır cezaevindeki direnişi destekliyorlar, tüm ilerici güçleri tutuklu yurtseverlerle dayanışmaya çağırıyorlar.

Provokasyon ve terör politikası

▶ Başı 1. sayfada

larını denemekti. Başarısızlık durumunda ise antisovyet bir histeri kampanyası yürütmekti.

ABD yönetimi, G. Kore uçağı provakosyonunuda koparılan antisovyet fırtınanın tozu dumanı içinde eşi görülmedik, 280 milyar dolarlık silah bütçesini ABD kongresine onaylattı. Amerikan halkının, MX, B-I stratejik nükleer silahlarına, yeni kimyasal silah projelerine karşı tepkisini azaltmakta bu provokasyondan yararlandı. SSCB 27 Ağustosta, Cenevre görüşmelerinin son turunda Avrupada yeni nükleer silahların sınırlandırılması konusunda bir anlaşmaya varılmasını kolaylaştırmak için yeni ve çok önemli bir öneri getirdi. Vaşington bir yandan bu öneri, öbür yandan sonbaharda daha da yükselmesi beklenen füze karşıtı hareketle sıkıştığı köşeden çıkmak için bu provokasyona dört elle sarıldı. Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı A. Gromiko'nun BM Genel Kurul toplantılarına katılmasını engelledi. Sivil Sovyet uçaklarına karşı boykot uyguladı. Beyaz Saray şimdi, olağanüstü gerginleştirdiği bu ortamda, bir yandan, SSCB ile güç üstünlüğü konumundan konuşulabileceği yollu açıklamalar yapıyor, bir yandan da sahte barış önerilerinde bulunuyor. Nükleer silahlanma, saldırganlık politikasını haklı göstermeye yelteniyor.

Oysa bu sırada Beyaz Saray yüzlerce kişinin kanına girdiği Orta Amerika'da saldırganlığı yeni boyutlara yükseltti. ABD'nin paralı askerleri, Nikaragua'da uçaklı saldırıya geçti. Dahası Vaşington, bir yandan bu provokasyonla uluslararası ortamı daha da gerginleştirir, dikkatleri antisovyetizme toplamaya çalışırken, bir yandan da Lübnan'da, ABD ordusunu Vietnam'dan sonra ilk kez doğrudan ve açıkça savaşa sürdü.

Komşumuz Suriye, FKÖ kuvvetleri ve Lübnanlı yurtseverler ile ABD silahlı kuvvetleri bölgede çok tehlikeli gelişmelere gebe bir çatışmaya girdi.

Topraklarımızdan gizlice kalkan ABD U-2 casus uçağı macerasını unutmayanlar suçunu gizlemek için pervasız yalan söylemenin Beyaz Saray'ın eski huyu olduğunu da hatırlayacaktır. Bilindiği gbi, ABD yönetimi U-2 uçağının pilotu Tower'in yaşadığı ve itiraflarda bulunduğu ortaya çıkıncaya kadar, U-2'nin Sovyetler'de casusluk amacıyla, Türkiye'den izinsiz ve gizlice havalandığını da inkar etmişti.

Dünyada ve Türkiye'de akıl başında herkes için ABD'nin son G.Kore uçağı provokasyonundan çıkarılacak çok önemli dersler var. En önemlisi, halkımızın, insanlığın bir savaş ateşine sürülmesini istemeyen herkesin antisovyetizme, antisovyet provakasyon ve kampanyalara karşı olağanüstü uyanık olması gereğidir. Bu ders, cunta partilerinin antisovyetizmi açık arttırmaya çıkardığı günümüzde kulaklara küpe olmalıdır. İkinci ve en az o kadar önemli ders, kendi çıkarları ve saldırgan amaçları için, 200'ü aşkın kişiyi bile bile ölüme yollamaktan çekinmeyen Reagan'ın yarın 50 milyon halkımızı da ölüme sürüklemekten çekinmeyeceğidir.

Antikomünizmi yıkmak

▶ Başı 6. sayfada

lardaki görüşlerimi anlatıyordum. İki yıl önce selamlaşmayan bizler can ciğer dost olmuştuk. Evlerine her uğrayışımda üç-dört saatten erken kalkamıyordum. Birlikte yemek yiyor, çay içiyor ve sürekli tartışıyorduk.

Geçmişte ise, uzun yıllar tanışmamıza rağmen, bunun onda biri kadar bile tartışmamış, yakınlaşmamıştık.

İşte bu sıcak ilişkiler ve dostça tartışmalar sonunda kafalarında TKP'ye karşı saygı uyanıyordu. Geçmişteki sürtüşmelerimizi gülerek, biraz da acıyla anıyorduk. Daha sonraları ise, bu arkadaşlardan bir kısmı referandum çalışmalarına bizimle birlikte katılmak istediklerini belirttiler, ve katıldılar da...

Önümüzde savaşım günleri var. Derlenip toparlanacağız. Yeni gençler çıkacak bu topraklardan. Onları işçi sınıfının savaş yoluna çekmek bizlerin görevi. Bunun yanında, geçmişte yanlış görüşlerin bayrağı altında savaşmış, bu dönemde ayakta kalmış, ileriye açık kadroları da saflarımıza çekmeliyiz. Onlarda kırılan antikomünizmi, komünist partisine saygıya çevirmeliyiz.

Üç partiye de vur!

▶ Başı 1. sayfada

törlüğe indirilmiş bir darbe olacaktır.

6 Kasım öncesinde fabrikalarda, işyerlerinde, mahalle ve semtlerde, köylerde, heryerde biraraya gelip birlikte seçimlerde geçersiz oy kullanmaya karar ver. Dostunu, arkadaşını, herkesi uyar, geçersiz oy kullanmaya çağır. Savaş tehlikesine karşı, faşizme karşı, barış ve ulusal demokrasi için, iş, ekmek, toprak için, en geniş güçlerin birleşmesi için çalış. Eğer cuntaya karşı olan bütün güçler işbirliği yaparlarsa, cunta rejimine son vermek olanaklı olacaktır. Komünistler birlik yolundaki her çabayı ve işçinin, emekçinin her eylemini vargüçleriyle destekleyeceklerdir.

6 Kasım'da üç partiye de vur, geçersiz oy kullan!

Faşist cuntaya teslim olma!

20.9.1983 TKP MK

Bu dürüst, yiğit unsurların örgütlü savaşımıza katılmaları, onlara esnek, sabırlı ve açık yaklaşımımızla olacaktır. Partimizin son Plenum kararlarında belirtildiği gibi, yeni atılım döneminde kadrolarımızın bir görevi de budur. ■

Şili 10 yıldır direniyor

▶ Başı 3. sayfada

ken, bu oranın Şili'de % 15 olduğuna, işsizliğin % 30'u aştığına dikkati çekiyor. 1973'de Halk Birliği hükümeti zamanında işsizlik oranının yalnızca % 3 olduğunu söyleyen H. Fazio yoldaş, faşist demogojiye kapılarak Halk Birliği'nin devrilmesinde rol oynayan kamyoncuların yarısının bugün işsiz kaldığının altını çizerek ekliyor: "Bu gerçekler herkesin kabul etmek zorunda kaldığı resmi verilerle saptanmıştır. Şurası açıktır ki, 10 yıllık faşizm döneminde üretimin düzeyi, hiç bir zaman Halk Birliği dönemine erişememiştir, bugünkü üretim 1972'ye göre % 30 düşük düzeydedir".

Ekonomik krizin politik krize bağlandığını belirten H. Fazio yoldaş, bunun erkin yığınlardan soyutlanmasıyla ortaya çıktığına işaret ediyor. "Bir yandan egemen güçler arasında beliren çelişkiler, diğer yandan halktaki hoşnutsuzluk ve buna bağlı olarak politik aktifliğin yükselmesi" diyor H. Fazio yoldaş, "cunta karşıtı güçleri sonuca götürebilecek koşulları yaratıyor. Partimiz demokratik güçler ve partiler arasındaki anlaşmaları, yığınsal eylem ve grevleri destekliyor. Şili işçi sınıfının, kadın hareketinin ve özellikle diğer toplumsal kesimlerden, örgütlerden daha çabuk ve bağımsız kendi alanında birlik yaratabilen gençliğin savaşımına büyük değer veriyoruz".

H. Fazio yoldaş sözlerini şöyle bitiriyor: "Faşizm Şili'de 10 yıldır kan döküyor. Bu bir gerçektir. Ancak şu da gerçeğin diğer yüzüdür ki, 10 yıldır Şili'nin kanı tükenmemiştir, Şili yenilmemiştir. Günümüzde artan yığın eylemleri, gelecek vaadeden gelişmelerdir".

Hugo Fazio ile söyleşimiz bu umut dolu sözlerle sona eriyor. Ben ona teşekkür ederken parti merkez organımız ATILIM'ın bir sayısını ve Nazım Hikmet'in kart postallarını hediye ediyorum. Hararetle elimi sıkıyor. Kartpostallara bakarken Nazım'la Neruda'nun büyük dostluğundan söz ediyor. Gözlerinin içi gülüyor. Bu anda ben, onun uzun yılların nice güçlüklerine sanki hiç aldırmadan kendini koruyabilmiş, şaşılacak kadar genç gözleri olduğunu farkediyorum. Alnındaki kırışıkların aksine, gözlerinin böylesine genç, böylesine diri kalabilmesini nasıl açıklamalı? Bu, komünistlerin en ağır koşullarda bile savaşırken, burjuvaziden moral bakımından daha üstün olduklarını unutmamalarına, her zaman cömertçe, ağız dolusu gülmesini becerebilmelerine ve sözlerin, tavırların yasaklı olduğu ortamlarda, tüm direnişlerini, inançlarını, umutlarını gözlerine sığdırabilme yeteneklerine bağlı olsa gerek!..

Barış için savaşıyorlar

"Ben bir barışsever değil, bir barış savaşçısıyım. İnsanlar savaşa savaş açmadıkları sürece hiç bir şey savaşları ortadan kaldırmayacaktır. Barış gibi inandığımız bir dava uğruna ölmek, savaş gibi inanmadığımız bir şey uğruna acı çekmekten daha iyi değil midir?"

Türkiye Barış Derneği başkanı, emekli büyükelçi Mahmut Dikerdem savunmasına, "bütün zamanların en büyük bilginlerinden Albert Einstein'ın bu sözleriyle" son verdi. Faşist cuntanın ülkemiz topraklarını Amerikan emperyalizminin sosyalist ülkelere yönelik saldırgan amaçları için "sıçrama tahtası" yaptığı, Pentagon'un çıkarları için Ortadoğu'da savaş serüvenlerine hazırlandığı bu günlerde bu onurlu ses tüm halkımız için güç kaynağıdır. Mahmut Dikerdem, diğer Barış Derneği yöneticileri, ağır hapis tehditlerine rağmen barış savaşını mahkemede de sürdürüyorlar. Onlar bir yıldır süregelen bu dava boyunca, M. Dikerdem'in sözleriyle "iddianameyi delik deşik" ettiler. Savunmalarıyla Barış Derneği'ne yüklenmek istenen, "Sovyetler Birliği için çalışmak", "dış mihrakların güdümünde olmak" gibi antikomünist, antisovyet iddiaların, barışa düşman, saldırgan bir zihniyetin uydurmaları olduğunu ispat ettiler. Barış Derneği Başkanı Mahmut Dikerdem bu iddiaları şöyle cevapladı: "Savcılık, Amerikan emperyalizmini eleştirmeyi, Batı devletleriyle ittifakımızın olumsuz yönlerine değinmeyi, Sovyetler Birliği'ne ezeli ve ebedi bir düşman gözüyle bakmamayı, devletler arasındaki ilişkilerimizde ebedi dostluk ve düşmanlıklar olmayıp, ulusal çıkarların bu ilişkileri düzenlediğini söylemeyi, 'Sovyet yanlılığı' olarak damgalamaktadır. ... Barış Derneği olarak biz, uluslararası ilişkilerin durumunu dünya barışı açısından değerlendirirken, somut olaylara dayanarak kimi devletlerin tutumunu kınayabilir, kimilerin tutumunu da onaylayabiliriz. Burada tek kıstas dünya barışıdır".

"Nükleer silahların tümü bugünden yarına yok edilemeyeceğine göre, nükleer bir savaş tehlikesini önlemenin akılcı ve gerçek yollarını arayıp bulma zorunluluğu kendini duyurmaktadır. Bu yollardan biri ve belki de birincisi, askeri paktların karşılıklı olarak ortadan kaldırılmasıdır".

"İddiaya göre derneğimiz barış sözcüğünü bir paravana gibi kullanıp başka amaçlar peşinde koşmuştur. Gerçi barış sözcüğünü paravana gibi kullananlar yok değildir ama bunlar bizim savunduğumuz anlamdaki gerçek barışa cepheden taarruz edemeyeceklerini anlayıp arkadan vurmaya çalışanlardır. Bir yandan 'barış kutsaldır' deyip, öte yandan dünya barış hareketinin en büyük ve etkin örgütünü temsil eden Dünya Barış Konseyi'ni aşağılayan, onu bir devletin kuklası, propaganda aracı imiş gibi gösterip horlayanlardır".

"Bize gelince, biz barışın parsasını toplamak için yola çıkanlardan değiliz. Biz barışı savunmanın onurunu taşımaya layık olmasını bildiğimiz kadar, onun mihnetini, eziyetini çekmesini, iftiralara göğüs germesini de biliriz. Bizim barışı paravana gibi kullanmaya ihtiyacımız yoktur".

Nitekim Barış Derneği yöneticileri, tüm baskı ve eziyetlere rağmen, birer barış savaşçısı olmanın sorumluluğu ve onuruyla davranıyorlar. Örneğin dernek yöneticilerinden ressam Orhan Taylan, İstanbul Taksim Sanat Galerisinde açtığı ve cezaevinde yaptığı çalışmalarının da yer aldığı sergiyle bu çağdışı davayı protesto ediyordu. Cuntanın mahkemelerini sergilediği tablolarıyla "barışı yargılatmayacağız" diyordu.

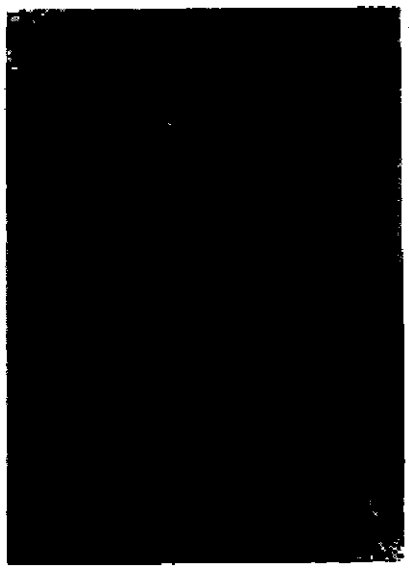

O.Taylan'ın kaleminden M.Dikerdem

Savcının "komünist partisi'nin yan örgütü olmak" iddiasını TÜTED başkanı Aykut Göker şöyle cevapladı:

"İddia makamı ne kadar iyi ve güzel talep varsa bunlarınancak TKP'den neş'et edebileceğini ileri sürüyor. İster komünist partisinin paralelinde olsun, ister olmasın, ben çocuklarımın tepesinde nükleer tehdit dolaşmasını istemiyorum".

Prof. Metin Özek ise savunmasında, barışı savunmanın bir bilim adamının sorumluluğu olduğunu belirtti.

Barış Derneği yöneticisi olan eski parlamenterler de barışı savunma yolundaki kararlılıklarını savunmalarıyla dile getirdiler. Eski CHP milletvekillerinden, Köy- Koop Genel Başkanı Nedim Tarhan, "Barışı savunmak bizlere onur kazandırıyor" derken,Kemal Anadol, "bundan böyle de aynı çabayı"gücü yettiğince harcayacağını söylüyor, Mustafa Gazalcı, "Nükleer silahların ulaştığı korkunç durumda hiçbir insan 'umurumda mı barış' diyemez. Barış ve özgür düşünceden yana olmayı dün parlamentoda savundum, bugün de aynı inançla tekrarlıyorum" diyordu. Bağımsız milletvekili Nurettin Yılmaz, suçlamaları "Barış Derneği üyesi olmaktan gurur duyuyorum" diye cevaplıyordu.

Konuk yayınları yöneticilerinden Gündoğan Görsev, cuntanın mahkemesi karşısında SBKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri Yuri Andropov'un barış ve nükleer silahsızlanma önerilerini duyurdu, bu önerilerin bütün dünyada uyandırdığı olumlu yankıyı dile getirdi.

Barış Derneği yöneticileri mahkeme salonunu savaşa, savaş kışkırtıcılarına, ülkemizi bölge barışını tehdit eden bir savaş ocağı haline getirmeye çalışan faşist cuntaya karşı bir savaş alanı haline getiriyorlar. Ülkemizdeki bütün barış savaşçılarına örnek oluyorlar.

"Partiye güvenimiz boşuna değildir"

▶Başı 5. sayfada

yanılmaz kılavuzumuz oluyor. TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş 1 Mayıs konuşmasında "çok sayıda genç işçi, öğrenci ve şaşırtıcı bir olgunluk gösteren liseli genç insan üç yıl boyunca inanılmaz görevlerin üstesinden geldiler. Ve daha şimdiden genç komünistler sıfatına hak kazandılar" dedi. Bu sıfatı taşımanın büyük onurunun yanı sıra, sorumluluğunun da bilincindeyiz. Marksist-Leninist ideoloji ve deneylerimizle ördüğümüz inanç, kararlılık ve çelik disiplinle faşist cuntaya karşı savaşımda daha da olgunlaşacak, daha da inanılmaz görevlerin üstesinden geleceğiz. Eylem programımızı günlük savaşımla bağlayarak yığınlara ileteceğiz. Gücümüzü yığınların gücüyle pekiştireceğiz. 'TKP'nin katılımı olmadan Türkiye'de hiçbir politik güç, hiçbir ulusal ve sosyal sorunu çözemez'. İşte hedef... Biz genç komünistler bu saptamayı 63. yılımızda bilincimize kazıdık".

"Partimizi işçi sınıfımız gibi tertemiz ve duru tutacağız. Partiyi zayıf düşürmek, likide etmek, içerden yıkmak gibi hayallerle partiye sızmaya çalışan ajan-provokatör unsurlara partimizde yer yok. TKP savaşan bir partidir ve saflarında savaşçılar ve savaşan komünistler vardır".

"TKP'nin savaş gücünü görmek isteyenler gözbebeklerimize iyi baksınlar. 'Bir çelik aynadır gözlerimiz! Orada 15'lerin ateşi yanıyor hâlâ. Kararlıyız. Bu alevi söndürmeyeceğiz, daha örgütlü, daha disiplinli, daha uyanık ve daha çalışkan olacağız. Yığınlarla birlikte yeni savaşlara hazırız".